

Cestou necestou s Elisabeth Danielou

O velké prázdniny jsem s tatkou ujela ve dvou týdnech naším expedičním autem po Evropě kolem 3.500 km a chci se s vámi podělit o dva dny strávené jízdou po hřebeni rumunského pohoří Tarcului, na kterém jsme celkově ujeli 40 km a strávili jsme na něm dva dny. Do Rumunska jsme jeli přes Slovensko a Maďarsko.

Naší bránou do pohoří bylo městečko Borlova v 358 m nad mořem, ze kterého jsme dlouhým stoupáním dojeli až do výchozího tábora ve výšce 1437 metrů nad mořem, kde jsme přenocovali.

Tatku jsem byla vyslána k místním dřevorubcům požádat o dřevo na oheň a pak jsme si udělali v teple táboráku večeři s přáteli, kteří se k nám cestou na chvíli přidali. Druhý den jsme se vydali výše po pohoří, až jsme se dostali k meteo stanici, která je ve výšce 2190 metrů nad mořem. Celkem jsme zdolali neuvěřitelné převýšení 1832 m. Prohlédli jsme si to tam a jeli dál. Nahoře v horách to byl nepopsatelný zážitek, ale když jsme čas od času museli jet u samého kraje roklemi, to jsem zrovna nebyla nejšťastnější, protože se bojím výšek. Ono vykouknout z okýnka a vidět pod autem několikaset metrovou hloubku, není moc příjemné. Tak jsem se snažila nekoukat moc často dolů a raději jsem se dívala kolem sebe na tu náheru.

Další zastávkou bylo „Medvědí jezírko“, které tatka před třemi roky pojmenoval podle medvědíh stop ve sněhu. A protože se stmívalo, tak jsme rozdělali malý oheň pro zahřátí a na plynovém vaříči si uvařili jídlo. V této výšce je už řídký vzduch, a proto třeba uvaření vody na polívku trvalo mnohem déle, než třeba ve výchozím táboře. Po vyspání jsme se vydali dále po hřebeni až na jeho konec, ze kterého jsme se vrátili stejnou cestou do Borlova. Sice by asi šlo na konci tohoto hřebenu přejít na druhý, ale tatka s kamarádem vyhodnotil, že pro přímý sestup po několikaset metrové louce dolů do sedla by vyžadovalo, pro zachování možnosti návratu stejnou cestou, mít sebou zemní kotvu pro naviják, a tu jsme sebou neměli.

Sice na této cestě byly chvíle, které se mi nelíbily, ale většina z nich se mi líbila. Moc se mi líbila krajina a salaše, ve kterých

Barákovin a ti zvidavější na Facebooku i dlouhé video z palubní kamery z jízdy na meteto a dále po hřebeni.

Více fotografií najdete v elektronické verzi

napsala: Elisabeth Daniela foto: z rodinného alba

Ilustrace: Vít Lát, 8.A

Redakce

Šéfredaktor:
Elisabeth D. Harrerová

Zastupce šéfredaktora:
(zatím neobsazen)

Redaktoři:
Jana Balangová
Kristýna Kleinová
Daniela Nováková

Redakční e-mail:
redakce@barakoviny.cz

Redakční školní schránka:
U ředitelny ZŠ Antonína
Baráka v Lovosicích

Grafická podpora:
grafik Petr Ludvík

Technická podpora:
fotograf Lubomír Harrer

Pracoviště redakce:
Ateliér kreativní
a trikové fotografie
Jiráskova 4
411 12 Čížkovice

Barákoviny jsou školními žákovskými novinami šířenými tiskem i v elektronické formě, jejichž obsah se může nekomerčně užívat v nezměněné formě s uvedením autora každého užitého příspěvku (obrazového i textového) a s uvedením zdroje, tj. názvu Barákoviny doplněného o číslo a datum vydání.

© Petr Ludvík - grafika
Ostatní uživatelé i osobnostní práva jsou chráněna AZ a OZ.

Barákoviny

Studentské noviny psané studenty pro studenty, naše učitele i širokou veřejnost

Partneři našich novin: vydání tohoto čísla financoval Ateliér kreativní a trikové fotografie v Čížkovicích. Děkujeme :-)
A kdo bude partner pro malovýrobu tištěné podoby dalšího čísla našich novin? Jsme děti a s tímhle potřebujeme opravdu pomoci.

RUBRIKY:

Mé Hobby

Mou vášní je železnice, říká Lukáš Burček, který si ze svého koníčka udělal životní cestu.

Fauna a flóra u nás doma

Podívejme se spolu na chov arabských koní paní učitelky Ušákové

V obětí múzy

O snech a múzách Denisy Helclové. Co miluje od dětství a čím by chtěla být?

Dobré skutky

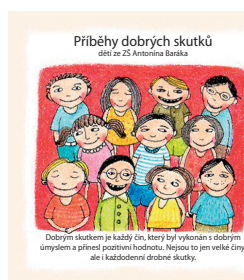
O první vydané knížce dobrých skutků dětí z naší školy

Soutěžíme

Nejdelší text ze stejné dlouhých slov prodlužujeme do ledna

Cestou necestou

Po hřebeni rumunského pohoří Tarcului s Elisabeth Danielou.

Škola získala grant pro vydání knížky z našich příběhů o dobrých skutcích, které jsme jako žáci naší školy prožili a v průběhu let sepsali. Moc hezké a tematické ilustrace ke všem devatenácti příběhům, plus pár dalších doplňkových, nakreslila paní učitelka Jana Klímová, která je právě na mateřské dovolené a tak jí rádi tímto způsobem moc pěkně děkujeme. Knička byla tiskem vydána v šedesáti kusech, což bylo ze strany tiskárny možné vstřícné maximum v daném rozpočtu. V elektronické podobě je ale ke stažení na stránkách školy ve formátu PDF a příběhy budou k přečtení samozřejmě i na FB Barákovin.

pokračování na str.6

Zachránil jsem psa

Na tenhle den nikdy nepomenu! Začalo to normálním sobotním ránem a bylo to také obyčejné sobotní odpoledne až do chvíle, kdy se mi stalo něco zcela výjimečného.

Po obědě jsem šel do údolí na procházku a najednou jsem spatřil stopy krve! Byl jsem vyděšený, ale zachoval jsem si chladnou hlavu, a sledoval jsem ty krvavé stopy, které byly viditelnější a viditelnější. Znepokojovalo mě, co by se mohlo nacházet na konci mého pátrání.

.....

Barákoviny na facebooku

facebook

Abychom Barákoviny přiblížili všem zase o něco blíže, tak od tohoto čísla s Barákovinami vstupujeme na Facebook, což jistě přivítají mnozí z nás, kteří mají na FB své profily a aktivně je využívají.

odebírejte a lajkujte :) *pokračování na str.3*

Zdravá výživa

Základní škola Antonína Baráka v Lovosicích se zaměřuje nejen na rozvoj jazykové gramotnosti, počítačové komunikace, ale také na zdravý životní styl.

Každoročně ředitelka školy Mgr. Daniela Deusová vyhlašuje soutěž O zdravou svačinku, kdy žáci získávají odměny za jejich zdravé svačiny.

Na tuto soutěž navázala škola 16. října projektem Zdravá výživa, který se uskutečnil v rámci Mezinárodního dne zdravé výživy. Projekt byl zaměřen na zdravý životní styl, protože žít zdravě neznamená pouze jíst zdravé potraviny, ale také vyvíjet pohybovou aktivitu.

pokračování na str.7

Mé Hobby

tentokrát o železnici a fotbalu

Můj koníček – Zajímám se o vlaky, o dopravní prostředek, který denně využívá několik desítek tisíc lidí.

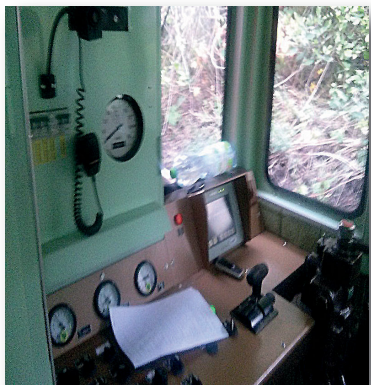
Vlaky miluji už od malička. Už šestým rokem pravidelně navštěvuji muzeum v Lužné u Rakovníka, kde jsou čtyřikrát za rok vystavené různé mašiny, od parních až po dieselové.

Tento koníček mi také pomohl vybrat vhodnou střední školu a mé budoucí povolání – strojevodoucího. Po dokončení ZŠ se chystám na SOŠ Dopravní v Děčíně.

Mám vlaky rád a už se moc těším, až budu sedět v kabině strojevodoucího a řídit vlak :)

Zde je pohled přímo z kabiny strojevodoucího v plném chodu.

napsal: Lukáš Burček, 9.A foto: z domácího archivu Lukáše

O fotbalu s panem učitelem Kovářem

Jak jste přišel na to, že budete hrát fotbal ?

Bylo to dáno dědičně po otci, který hrál a ještě občas nyní hraje kopanou.

Hráte fotbal někdy profesionálně?

Nikdy jsem profesionálně nehrál, vždy pouze ryzí amatér.

Proč jste skončil s fotbalem a kdy jste začal učit?

Skončil jsem kvůli nefér praktikám v české kopané, která se bohužel objevovala i na nejnížší úrovni. A dále to zapříčinili zdravotní potíže. Přechod od kopané k povolání učitele má k formě stále blízko.

napsala: Denisa Helclová,

foto: _____

Wikipedie o vlacích

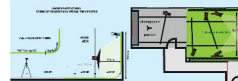
Vlak je jedno nebo několik pevně spojených vozidel, která jsou určena pro pohyb po železniční trati nebo jiné pevné dráze. Někdy se však slovo používá i pro mimodrážní jízdní soupravy, které délkou nebo vzhledem kolejový vlak připomínají (silniční vlak, silniční vláček). Ve starší češtině slovo označovalo náčíní, na němž se něco vládí, a to z původního dějového jména volk, označujícího vlečení. Dnešní význam vznikl jako kalk německého slova der Zug (tah i vlak).

Zpočátku bývaly vlaky v průmyslovém i veřejném provozu velmi krátké a tažené koňmi (koněspřežná dráha). Později nastoupila parní lokomotiva, která umožnila vléci více železničních vozů a těžší vlaky i vozy. V průběhu 20. století byly parní lokomotivy vytlačovány dieselovými a elektrickými lokomotivami. V osobní železniční dopravě se kromě tradičních vlaků vedených lokomotivou prosadily dieselové i elektrické motorové vozy a ucelené obousměrné vlakové jednotky. U tramvajových vlaků směřuje vývoj opačným směrem a původně převažující obousměrné motorové vozy byly postupně téměř vytlačeny jednosměrnými, přičemž elektrická trakce se stala standardem.

Vlak se rozlišuje od skupiny vozidel spojených a přemísťovaných při posunu nebo samostatně spouštěných vozidel bez vlastního pohonu. Souprava automatického metra bez vlakového doprovodu, o jakých se uvažuje pro linku D pražského metra, by do současné definice vlaku rovněž nespadala.

sloupek sponzora tohoto vydání

Ateliér kreativní a trivkové fotografie v Čížkovcích

studio.harrer.eu

Ahoj. Jmenuji se Lubomír Harrer a poskytují vám technickou i vzdělávací podporu při rozjezdu těchto studentských novin.

Nad rámec své stávající podpory jsem se rozhodl financovat toto třetí vydání, abyste měli v prvním pololetí všechna čísla vydána i v tištěné podobě, jako dobrý základ pro sháňení finančních partnerů pro následující pololetí i pro následující školní roky, protože myšlenka vydávat Barákoviny i v tištěné podobě pro spolužáky, kteří nemají přístup na internet, je úžasný projev kamarádství, který si podporu od nás dospělých rozhodně zasluhuje.

Nezapomínejte, že všichni, co přispívají svými články do Barákovin, mají možnost prostřednictvím kontaktů na redakci požádat o moji pomoc jako profesionálního fotografa. Pokud to bude v mých časových možnostech, rád si udělám čas pro každého z vás a nafotografuji vám cokoliv potřebného pro články. Můžete se na redakci obracet se žádostmi o nafotografování vašich portrétů v ateliéru, vašich sportovních výkonů na trénincích, zvířátek která chováte nebo rostlin co pěstujete, o digitalizaci výkresů a maleb, o nafotografování modelářských výtvorů apod.

Soutěžíme

nejdelší text ze stejně dlouhých slov

Protože se k nám z minulých soutěží zatím nedostala žádná soutěžní věta, necháváme tuto soutěž ještě do konce ledna. Úkolem je vymyslet nejdelší text ze stejně dlouhých slov. Tak doufám, že se nám přes vánoční svátky do soutěže zařadíte. Úkol je stejný jako v minulých soutěžích. **Vymyslet nejdelší text ze stejně dlouhých slov.**

Pravidla:

- 1.- 5. třída skládá texty ze slov s minimálně 3 písmeny
6. třída ze slov s minimálně 6 písmeny
7. třída ze slov s minimálně 7 písmeny
8. třída ze slov s minimálně 8 písmeny
9. třída ze slov s minimálně 9 písmeny
- učitelé ze slov s minimálně 10 písmeny

Chceme pomoci tvorbě vyrůst. prostě pracně píšeme dětské školní noviny cestou osobní tvorby. Témata odráží obsahy životů autorů článků, kterým dáváme volnou plochu papíru černou barvou psanou

Chceme pomoci tvorbě vyrůst. prostě pracně píšeme dětské školní noviny cestou osobní tvorby. Témata odráží obsahy životů autorů článků, kterým dáváme volnou plochu papíru černou barvou psanou

Texty musí dávat smysl, nejsou povoleny vulgárnosti a sprostá slova, předložky a spojky. Posílat své texty do poštovní schránky ve škole, na fb nebo na redakce@barakoviny.cz

Zdravá výživa ... pokračování z titulní strany

V současné době vzrůstá obezita u dětí a zdravotní potíže související s nevhodnou stravou. Proto lze říci, že tento projekt byl zaměřen na primární prevenci nevhodného stravování a nesprávného životního stylu dětí.

Positivním způsobem byli žáci vedeni ke zdravým stravovacím návykům, efektivnímu osvojování znalostí v oblasti zdravé a nezdravé výživy, dovednosti sestavit si správný jídelníček a ověřit si své zkušenosti s aktivním zapojením do činnosti.

Každý žák dostal prostor se během projektu realizovat, diskutovat a zaujmout roli, která mu nejvíce vyhovovala. Vystřídalo se velké množství aktivit, kdy žáci např. dělili potraviny na zdravé a nezdravé, ochutnávali ovoce a zeleninu, seznámili se s pojmem zdravá výživa, zdravý životní styl, pyramida zdravé výživy. Získali nové informace o různých druzích ovoce, pracovali na výrobě plakátů o zdravých a nezdravých potravinách a v neposlední řadě si zkusili uvařit zdravý pokrm.

Cílem projektu bylo, aby žáci pochopili vztah mezi výživou a zdravím, naučili se přijímat zodpovědnost za své vlastní zdraví a byli schopni přijímat rozhodnutí, která ovlivní, popřípadě povedou, ke změně jejich stravovacích návyků.

V závěru projektového dne všechny třídy prezentovaly své výrobky v tělocvičně školy.

napsala: _____ foto: _____

Dobré skutky mezi námi

V tištěné knížce je sice publikováno 19 již sepsaných příběhů, ale elektronickou podobu rádi budeme rozšiřovat o další příběhy, které nám budete zasílat. Vždyť co víc si zaslouží být v našich novinách prezentováno, než právě střípky našich životů, které jej pro nás všechny dělají lepší.

napsala: Elisabeth Daniela obrázky: Mgr. Jana Klímová

... pokračování příběhu z titulní strany

Najednou jsem spatřil nehybné a zraněné psí tělo. Slyšel jsem, jak se psovi stále hůře dýchá, a nevěděl jsem, co mám dělat.

Naštěstí jsem si vzpomněl, že nedaleko je malá hospůdka, ve které často v tuhle dobu obědvá zdejší myslivec. Běžel jsem k té hospůdce, co mi nohy stačily. Celý udýchaný jsem vtrhl do hospody a rozhlížel jsem se po něm. Byl tam! Přiběhl jsem k němu a vykřikl jsem: „Našel jsem v údolí zraněného psa!“ Celá hospoda v tu ránu ztichla. Jediný pan Sokol, tak se ten myslivec jmenoval, začal rychle jednat. Popadl svoji brašnu, ve které měl vše potřebné, vzal si i pušku a šel za mnou.

Celou cestu jsme běželi a já mu mezitím vše pověděl. Když jsme k tomu pejskovi dorazili, nebyl na tom zrovna nejlépe. Dokonce, když jsme se k němu přiblížili, začal být agresivní. Pan Sokol musel vytáhnout svou pušku a střelil mu uspávací střelou. V tu ránu pes usnul a mohl ho konečně ošetřit.

Nebylo to pro něho snadné, takže jsem mu asistoval. Když jsme skončili, vzal si ho k sobě domů a já šel s ním. Když se ten pes zcela probral, choval se úplně jinak.

Byl to mazal. Byl celý vyhublý a neměl u sebe žádný obojek. Nejdřív jsme ho nakrmili, a pak pověsili plakáty o jeho nálezu. Uběhli už měsíce, nikdo se o něho nehlásil, tak se ho ujal pan Sokol a já byl šťastný, že si zachráněný pes našel nový a milující domov.

napsal: Hoang Van Viet

Letní prázdninový den

Stalo se to někdy o letních prázdninách. Tyto prázdniny se mi vryly do paměti a zanechaly na mé ruce bolestnou vzpomínku.

Pročtože to léto bylo horké, měla jsem v pokojíčku otevřené okno. Zároveň byly otevřené v obývacím pokoji naproti přes chodbu i balkonové dveře. To míváme stále, protože náš pejsek pořád chodí sem a tam a štěká na každého, kdo projde kolem.

Zrovna jsem se vracela přes obývací pokoj z kuchyně se skleničkou ledového broskvového čaje, když jsem si všimla, že se dveře mého pokojíčku nečekaně ...

pokračování na Facebooku

Perličky ze školy

Z matematiky

Jedno sto a jedno sto je jedno dvě stě.

Záporné číslo je takové, když mám ještě méně než nic.

Jeden tisíc je jedno sto a jedna nula.

Polovina třetiny je v matematice jedna šestina a v hokeji deset minut.

Telegram nemá žádný gram.

Nekonečno je třeba k babičce nebo k tetě na Šumavu.

Ze školy

Jak to že je tady takový hluk? Za trest budete pět minut stát. Sedněte si.

Ne abych na vás poznala, že jste si úkoly psali ve škole!

Kdyby chlapci vepředu, kteří se hádají o fotbal, byli trošku potichu, jako jsou třeba chlapci uprostřed, kteří luští křížovku, pak by chlapci vzadu mohli spát bez neustálého rušení.

Z hudební výchovy

Když ti z toho, co tady vytýkám, v té hlavě nezůstane nic a pořád to hraješ blbě, tak si dělej do not poznámky. Já to taky tak dělám.

Velmi miluji hudbu, ale hraju klidně dál.

Dnes je výročí skladatele Antonína Dvořáka. Z úcty k tomuto velikému mistrovi nebudeme dnes hrát ani jednu jeho skladbu.

Tak co nám zamutuješ?

Barákoviny na facebooku

... pokračování z titulní strany

Barákoviny

Studencké noviny psané studenty pro studenty, naše učitele i širokou veřejnost

Bylo by fajn nad články diskutovat a přiblížit se tak více jejich protagonistům. Tipy na články ale i články samotný s fotkami nám tak můžete nejenom posílat mailem nebo dávat do schránky u ředitelny, ale nyní nově i prostřednictvím chatu na Facebooku.

Nejprve jsme mysleli udělat pro Barákoviny webové stránky s diskusním fórem, ale pak nám přišlo vhodnější založit stránku na FB, protože tam hodně z nás trávíme dost času. Myslím si, že budete raději Barákoviny sledovat na FB, než na nějakém webu s velmi omezenými komunikačními možnostmi.

Věřím, že se nad FB Barákovin budeme často scházet a svými komentáři k tématům obohacovat jejich obsah. Možnosti Facebooku nám mohou pomoci i přiblížit naše příběhy široké veřejnosti a inspirovat jimi nejenom žáky z naší školy, ale i naše vrstevníky z ostatních škol.

Takže sdílení, lajkování, odebírání a doporučování bude zcela žádoucí podporou našich Barákovin, tak hurá do práce :)

www.facebook.com/barakoviny

napsala: Elisabeth Daniela

tajenka:

—

Sháníme spolehlivě

- redaktory stálých rubrik
- redaktory událostí
- redaktory soutěží
- redaktory článků o škole
- autory vtipů
- autory příběhů
- kreslíče komiksů
- ilustrátory
- malíře obrázků
- hledače talentů a šikulů
- korektory textů
- fotografy

Zajištěná podpora

Pro fotografie konzultace s profesionálním fotografem a možnost využívat pro fotografování i Ateliér kreativní a trikové fotografie v Čížkovicích

Pro kreslíče, malíře a ilustrátory možnost využívat k tvorbě příspěvků moji pracovní stanici s kompletní sadou profesionálních grafických programů od Adobe ve verzi CS5 a s grafickým tabletem a grafickým monitorem Eizo Flexscan SX. Pokud byste chtěli zkusit pro Barákoviny kreslit, malovat či ilustrovat přímo digitálně, Tak vás to rádi budeme učit :-)

křížovku připravila:

Tajenka z minulého čísla: “ ___ ”.

Fauna a flóra u nás doma

Tohle je naše želva vodní. Jmenuje se želvík. Žije v akváriu s vodou. Krmíme ji sušenými krevetami a granulemi, ale nejraději má mražené hovězí srdce. Každý den se ohřívá pod lampičkou.

napsala: Klára Šumová, 2.A

foto: z domácího alba

Arabské koně paní učitelky Ušákové

Jak dlouho je chováte?

Chovám je 30 let s panem Ušákem. Chováme arabské plemeno Shagia. Nejstarší kobyla se dožila 28 let.

Kolik máte koní?

Kobyly s hříbátkem, chovaného hřebce a ještě několik kobylek a hřebců.

Čím se takový kůň živí?

Živí se nejlépe pastvou, senem, ovšem a na přilepšenou mu dáváme mrkev, řepu a denně každý vypije 15 litrů vody.

Kde koně chováte?

Koně máme na Lhotce a teď už i v Radosticích.

Jezdíte závody?

Endurance. To jsou závody na vytrvalost, od 20 až 60 kilometrů. Největší úspěch dosáhl potomek hřebce Dahomana v sedle s princem Bahrainu na dostizích v Mostě a Arabských Emirátech..

rozhovor s paní učitelkou připravili: Tomáš Lopata a Jiřina Dolečková, 6.A

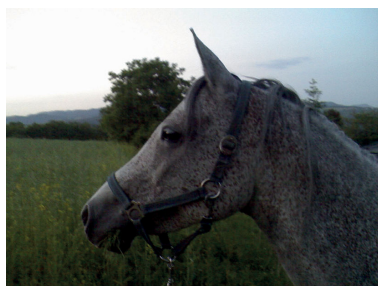

foto: z domácího alba

Wiki - Želva Vodní

Vodní želvy se od suchozemských liší tím, že mají celkově slabší tělo, méně vyklenutý krunýř a mezi prsty plovací blány. Na suchu i ve vodě jsou rychlejší než ostatní typy želv. Jsou převážně masožravé.

Chov

Chovají se v takzvaném akváriu, což je akvárium s plochou souše. Nad souši by měl být zdroj tepla, protože želvy se rády vyhřívají. Další zařízení akvária jsou kameny na dně, mohou být i rostliny, ale dospělé želvy je někdy rády ožirají, u větších akvárií filtr a topení. U vodních želv zimuje jen malá část druhů. Pokud zimuje zrovna váš druh, pozná se to podle chování: v listopadu snížíte teplotu vody a pokud bude želva hodně spát, můžete ji zkusit dát zimovat.

Potrava

Obecně želvy v mládí přijímají pouze masitou potravu. Samozřejmě můžeme nabídnout býlí, ale želva ho většinou odmítne. Rostlinnou potravu nabízíme až tak od pátého roku věku a v dospělosti tvoří téměř polovinu stravy. To co želva jí se může lišit nejenom druh od druhu, ale i jedince od jedince, takže doporučuji vyzkoušet co se právě vaší želvě bude zamlouvat. Masitá složka mohou být larvy pakomárů, žížaly, plži (i s ulitou), libové hovězí, kuřecí, rybí maso ap. Pozor pokud je vaše želva tlustá, poznáte podle toho, že při zatahování noh do krunýře se záhyby na kůži vyboulí, omezte potravu, přezírání není zdravé.

U mláďat krmíme každý den, protože potřebují hodně energie na růst. U dospělých, deset a více let krmíme už pouze třikrát týdně.

Wikipedie o kytáře

Kytara je drnkací strunný nástroj (chordofon) s hmatníkem. Tón vzniká rozehvěním struny napjaté mezi dvěma pevnými body – nultým pražcem a vložkou kobylky. Struny jsou rozehvívány drnkáním prsty nebo plektrem (lidově trsátko). Hmatník umožňuje získávat další tóny zkracováním chvějné délky struny přitlačením struny na pražec. Z hlediska akustického patří kytara mezi nástroje s doznívajícím tónem. Kytara je akordický nástroj – umožňuje jednohlasou i vícehlasou hru. Klasická kytara má šest strun povětšinou laděných takto: ehgdae. Pro snadnější zapamatování se používá věta: Emil hodil granát do atomové elektrárny. Notuje se v houslovém klíči a zní o oktávu níže, než se píše. Rozsah kytary v případě ladění E A d g h e1 je E–h2.

Často se také používají kytary 12strunné, kde je každá struna zdvojená. Dvojice strun h a e1 jsou laděny stejně, u strun E a d g je vždy druhá struna naladěna o oktávu výš. 12strunné kytary mají bohatší zvuk a používají se především v country hudbě. Méně často, ale zvukově o to zajímavější, je též ladění do konkrétního akordu, např.: G, D, apod. Při ladění do G se struny E, A, e1 podladí o celý tón, tedy na D, G, d1, čemuž je přirozeně třeba přizpůsobit akordické hmaty. Využívá se mj. v blues a country.

Vývoj všech strunných nástrojů byl velmi složitý. Nejstarším druhem strunného nástroje byl kinnór. Tento starověký strunný hudební nástroj je opakovaně zmiňován už v Bibli. [2] Ve stavbě, vzhledu i formě hraní se nástroje v průběhu dějinných epoch navzájem ovlivňovaly.

V oběti múzy

s Denisou

Na kytaru jsem začala hrát ve třinácti letech, kdy mě začal cvičit Petr Pavlík z Libochovic.

Jednou týdně chodím trénovat jinak doma zkouším hrát neustále. Velmi mě to baví, už od deseti let jsem chtěla být herečkou, proto přemýšlím, že až vyjdu z deváté třídy, tak bych ráda studovala na hereckou konzervatoř v Praze, nebo na pedagogickou školu v Litoměřicích. Na obou školách využiji hru na kytaru.

Časem bych chtěla umět hrát na elektrickou kytaru. Každý čtvrtek chodím na mažoretky a každou středu na sbor. Tancování a zpívání mam moc ráda. Ke kytáře a k zpívání jsem přišla díky mému vzoru zpěvákovi Davida Gránského a skupině New element (Vojtěcha Drahoukopyla, Lukáše Cestra, Ondřeje Havla a Christopha Mumby). Hráť na kytaru bych chtěla co nejdříve. Můj sen je být herečkou a zahrát si v nějakém filmu.

napsala: Denisa Helcová

foto: z domácího alba

zvolili jsme si školní parlament

Zvolili jsme si školní parlament, ve kterém jsou vždy dva studenti z každé třídy, zastupující potřeby jednotlivých tříd u vedení školy, stejně jako interpretují a realizují ve svých třídách pokyny od vedení školy.

Školní parlament je i spojkou naší redakce ke všem žákům naší školy a má za úkol povzbuzovat své spolužáky v odvaze přispívat svými inspirativními osobními příběhy do Barákovin. Uvidíme v příštím poletolet, jestli aktivita našeho parlamentu usnadní naší redakci sběr příběhů, fotografií a dalších podkladů k uveřejnění :-)

napsala: Elisabeth Daniela

foto: ze školního archivu